

[Gustav Pedersen.]

at gøre disse Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensens Udtalelser.

Thorkil Kristensen: Den højtærede Finansminister udtalte, at de Forhøjelser af Alders- og Invalidereenten, som eventuelt maatte blive vedtaget, ikke berører indeværende Finansaar, idet de paa Grund af Refusionsreglerne først vil komme til Udbetaling senere. Dette er rigtigt, for saa vidt man ser rent statsregnskabsmæssigt paa Problemet. Jeg betragter imidlertid — og jeg tror, den højtærede Minister er enig med mig — ogsaa disse Skatter som en pengepolitisk Foranstaltning, som et Led i Reguleringen af Befolkningens Købekraft, og det kan jo ikke nægtes, at hvis der vedtages Tillæg til Alders- og Invalidereenten, vil disse delvis komme til Udbetaling allerede i indeværende Finansaar, i hvert Fald hvis Forslaget følges, idet det gaar ud paa, at Loven træder i Kraft straks med Udbetalingsvirkning fra 1. December.

Det er rigtigt, som den højtærede Finansminister sagde, at der var en stærk Stigning i Forbrugsafgifterne fra 1945—46 til 1946—47, men det var ikke blot paa Grund af de Forhøjelser, den foregaaende Regering fik gennemført her i Rigsdagen, det var ogsaa, fordi der begyndte at komme større Tilførsler paa den Tid. I det hele taget maa det fremhæves, at Forbrugsafgifterne laa unormalt langt nede i 1945—46, fordi vi da stod ved Afslutningen af en Tid, hvori vi havde været afspærret fra den allerstørste Del af Verden. Som jeg fremhævede i min Tale for lidt siden, var Forbrugsafgifterne i dette Aar endogsaa mindre, end de var tre Aar tidligere, samtidig med at direkte Skatter var steget ca. 200 Mill. Kr. i disse tre Aar. Jeg synes ogsaa, det er mere naturligt at sammenligne de nuværende Skatteforhold med et mere normalt Aar som 1938—39 end at sammenligne dem med det meget unormale Aar 1945—46, da vi i øvrigt havde et meget stort Underskud paa Budgettet.

Jeg beklager, at jeg i min Tale under Finanslovdebatten fejlagtig har angivet Udløbsdatoen for Loven om de korte Statspapirer til den 30. November i Stedet for den 31. December. Jeg havde glemt, at vi,

medens disse Love plejer at udløbe den 30. November, sidste Gang havde forlænget den en Maaned mere; jeg beder den højtærede Finansminister modtage en Undskyldning for min fejlagtige Bemærkning.

Til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, der anførte, at man i 30erne lagde Skatterne i højere Grad over paa de direkte Skatters Omraade, vil jeg sige, at man ikke maa glemme, at dengang var Konjunktursituationen en helt anden, end den nu er, den var lige modsat. Dengang havde vi Depression og Arbejdsløshed, medens vi nu har alt for stor Efterspørgsel og Mangel paa Arbejdskraft. Der er derfor mere Anledning til at anvende Forbrugsafgifter i Dag, end der var i 30erne.

Naar det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen dernæst sagde, at det var vanskeligt at finde passende Emner til flere Forbrugsskatter, saa kan jeg henvise til det Forslag om Forhøjelse af Tobaksafgiften, som jeg forelagde her i dette høje Ting for godt et halvt Aar siden, ganske vist uden at faa det ærede Medlems Hjælp til at faa det vedtaget. Det vilde utvivlsomt, ikke mindst nu da Tobaksforbruget er blevet formindsket paa ny, have været rimeligt at gennemføre noget saadant. Jeg skal ogsaa minde om, at man i England, hvor man dog har en Arbejderregering, i Foraaret gennemførte overordentlig store Forhøjelser af Tobaksafgiften, saaledes at den er væsentligt større i dette af en Arbejderregering ledede Land end her i Danmark.

Aksel Møller: Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af det Svar, han har givet mig. Det glæder mig, at Tanken om en Udvidelse af Produktion og Import af de Varer, der stimulerer Arbejdslysten og Humøret, bestandig er under Overvejelse i Regeringen. Jeg er enig i, at det under saadanne Overvejelser altid maa gælde for en Regering med det store Ansvar at afveje det væsentlige mod det mindre væsentlige, men tør man paa Forhaand sige, at det her drejer sig om noget uvæsentligt?

Det har den højtærede Finansminister naturligvis ikke sagt, men saa længe man ikke er naaet til, at Overvejelserne faar et positivt Udfald i den Retning, jeg har antydnet, vil jeg stadig være ængstelig for, at